

عنوان مقاله:

سنجش میزان مطلوبیت کفایت در ازدواج در فقه فریقین

محل انتشار:

نخستین همایش ملی چالشها و راهکارهای تعالی نهاد خانواده در مذاهب اسلامی با محوریت آسیب های اجتماعی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

حسین نخعی - کارشناس ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی

محمد رضا کیخا - دانشیار گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

کشواد بهروزی زاده - کارشناس ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی

خلاصه مقاله:

یکی از شرایطی که در نکاح حائز اهمیت می باشد، شرط کفایت است چون عقد نکاح همانند دیگر عقود دارای شرایط و موانعی میباشد که با بوجود آمدن آن شرایط و نبودن موانع خاص و هم چنین وجود مقتضیات دیگر تحقق پیدا می کند. بنابراین کفایت در ازدواج معتبر و از شرایط صحت آن است ولی فقهای شیعه و سنی، در نوع و تفسیر آن اختلاف نظر دارند. این که رعایت یا عدم رعایت کفایت در ازدواج چه آثار و تبعاتی را به دنبال دارد در این پژوهش مورد بحث قرار خواهد گرفت. این پژوهش که به روش توصیفی _ تحلیلی انجام شده نشان می دهد با بررسی معیارهای کفایت از نظر شرع، دیدگاه فقها و علم روانشناسی، ازدواج موفق و داشتن همسر و خانواده های صالح و شایسته به عوامل و معیارهایی از قبیل اسلام، ایمان داشتن، سازگاری معرفتی و فکری، پاکدامنی و اخلاق نیکو بستگی داشته که به عنوان اصل محسوب شده و در امر ازدواج مطلوبیت دارداما ملاک های دیگری نظیر: طبقه ی اجتماعی، اصالت و شرافت خانوادگی، توازن و تناسب جسمی و ظاهری، وضعیت اقتصادی و ... به عنوان فرع به شمار می آیند لذا پافشاری بر آنها باعث محدودیت و به تاخیر افتادن امر پسندیده ی ازدواج خواهد شد.

کلمات کلیدی:

کفایت، نکاح، فقه فریقین، ازدواج، مطلوبیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1303449>

